

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

C/ Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

Director de l'edició: Xevi Sala Puig

Caps de Secció: Carles Cereijo (Garrotxa-Ripollès-Cerdanya), Josep Puigbert (Alt Empordà), Carles Ribera (Gironès/Pla de l'Estany), Martí Ayats (Esports). Redacció: Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene Casellas (Solidaritat i Cooperació), Narcís Genís (Girona), Maria Angels Martínez (Política), Tura Soler (Polícia/Successos).

Consell Editorial: Narcís-Jordi Aragó (President), Esteve Vilanova (Vicepresident), Carles Barba, Pep Colledimont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Imma Massip, Jaume Piñol, Modest Prats, Joan Ribas, Sebastià Salellas, Josep Suy, Margarita Torrent, Joan Torres, Xavier Cortadellas (Secretari).

EL PUNT

Hermes
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

President: Joan Bosch Roura. Consell d'Administració: David Marca Cañellas, Joan Ribas Freixas i Esteve Vilanova Vila. Gerent: Jordi Bosch Roura. Director editorial: Joan Vall Clara.

Director: Emili Gispert Negrell. Subdirector: Jordi Grau Ramió. Redacció: Jordi Camps (Esports), Josep Martínoy (Espanya-Món), Enric Masarodona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Aureli Rodríguez (Maquetació), Toni Muñoz (Aparats), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-Espectacles), Enric Serra (Opinió), Xevi Xirgo (Països catalans), Pere Drou (Llengua), Jaume Esparraguera (Infografia), Manel Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Toms (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos Humans), Concepció Casals (Distribució), Ubaldó Gómez (Cobraments). Producció: Jaume Batchellí, Núria Prunedà (Publicitat), Joan Casals (Eclatzer). Comercial: Pau Figueras, Baldiri Bramón (Agències), Cristina Taulats (Oficials), Jordi Cantó (Llar), Joan Quesada (Motor), Marc Baster (Immobil·liars), Joan Pagés (Marques), Gemma Bosch (Oci), Eva Negre (Moda), Gerard Martínez (Ensenyament) i Santi Amores (Subscripcions). Promoció: Xevi Esteve, Servets Tècnics: Lluís Cama, Josep Madrenas (Informàtica), Ricard Forcat (Manteniment). Màrqueting: Toni Corominas. Pla de Qualitat: Estanis Alcover Martí.

Impressió: Rotimpre 972 40 05 95

Consell editorial conjunt: Jordi Bosch Roura (President), Joan Ballester Grau, Jordi Ginebra Serrabou, Jaume Oliveras Costa, M. José Recoder Sellarès, Martí Rosselló, Margarita Torrent Canaleta, Joan Torres Culturbret, Esteve Vilanova Vila, Joan Villarroya Font, Pere Madrenas Caballé (Secretari).

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no fa seva necessàriament.

Defensor del Lector: Jaume Oliveras Costa.

Difusió controlada

La crisi al govern municipal de Palafrugell

Es ben lícit i lògic que l'alcalde de Palafrugell, Frederic Suñer, s'afanyi a reiterar la seva confiança en el primer tinent d'alcalde dimissionari, Miquel Ferrer, i en els també regidors de CiU Jaume Isern i Miquel Serrano —acusats per Ferrer de tenir intenció de votar a favor de la moció que el desqualificava—, però Suñer no pot negar-se a l'evidència que hi ha una crisi interna en el si de l'equip del govern municipal palafrugellenc. Parlar, per tant, de simples discrepàncies entre regidors no sembla pas, doncs, massa adequat

a la realitat, sobretot quan a mesura que passa el temps es van coneixent detalls sobre les més o menys problemàtiques relacions que hi ha hagut aquests darrers temps entre Ferrer i altres regidors del seu grup.

Una realitat, a més, que des d'ahir mostra a Suñer que ja no té assegurada la majoria al consistori després que el regidor no adscrit, Alejandro Abadal, hagi anunciat que «congela» el pacte amb CiU mentre no s'aclearin les irregularitats que l'oposició atribueix a Ferrer en relació amb el canvi de lloc dels abocaments de re-

sidus. Abadal, un cop més és en l'ull de l'huracà de la política palafrugellenc —algú podrà justificar algun dia per què era necessari donar tant de marge a un regidor que ha demostrat tenir poca talla política i menys suport popular?—, va revelar finalment ahir que ell havia trencat la unitat de l'equip de govern en la votació del darrer ple. Malgrat això, l'alcalde Suñer va reiterar que considerava Abadal membre de l'equip de govern, en un gest polític difícilment comprensible per molts dels ciutadans que van donar-li suport en les eleccions.

L'electoralisme del PSE-EE

El PSE-EE podria decidir avui si abandona el govern tripartit basc que forma juntament amb el PNB i EA. El detonador és la decisió d'aquestes dues formacions nacionalistes basques, juntament amb Herri Batasuna, d'oposar-se a la proposta socialista perquè els diputats bascos hagin d'acatar obligatòriament la Constitució i l'Estatut abans de prendre possessió dels seus càrrecs. Però el PSE-EE no es queixa que els seus socis de govern rebutgin la seva proposta, sinó que lamenta profundament que els dos grups hagin

votat conjuntament amb HB. Una cosa que, segons els partits estatals, trenca la unitat d'acció contra el terrorisme d'ETA. Què pretenien doncs? Què el PNB i EA votessin a favor de la proposta socialista per aïllar HB encara que no hi estiguessin d'acord? Aquesta sí que hauria estat una posició il·lògica. No deu ser més aviat que Herri Batasuna ha votat amb el PNB i EA no pas a la inversa? Si el PSE-EE troba suficient aquesta qüestió per trencar el govern demostrarà que és una posició electoralista. D'aquí a quatre mesos hi ha eleccions

al País Basc i la legislatura s'acaba avui. Això implica que encara que hi hagi una crisi del govern tripartit, aquesta no tindrà efectes pràctics perquè no hi haurà lleis per aprovar. Només el relleu dels tres consellers del PSE-EE evidenciarà la crisi. Una crisi que permetria als socialistes bascos distanciar-se dels nacionalistes i intentar recuperar alguns dels vots que el PSE-EE ja es veu a venir que aniran a parar al PP. És la hipocresia habitual dels partits quan s'acosten eleccions, però en aquest cas l'excusa és feble.

EL LECTOR ESCRIU

Domínguez i la zona blava

■ Benvolgut Sr. Domínguez, regidor del Partit Popular a l'Ajuntament de Girona. Després de la seva proposta d'impugnar el concurs de la zona blava de Girona i davant la impressió que vostè qüestionava la gestió que Giropark ha fet fins ara, he de manifestar, en qualitat de gironí i de president de Mifas, associació de disminuïts físics de les comarques gironines i propietària de la mencionada empresa:

Que no entenc com un regidor municipal defensa les grans empreses de fora en contra de les petites que estan ubicades en el municipi que vostè representa, que paguen els seus impostos i els beneficis de les quals repercuteixen en favor de la ciutat i els seus habitants. S'ha preguntat, com a regidor, si l'actual concessionari ho ha gestionat bé, abans de sol·licitar que els grans de fora tinguin els mateixos o més drets. També voldria assabentar-lo que l'empresa Giropark s/a és una empresa gironina propietat de l'Associació Mifas de Girona i que, com a tal, els beneficis que s'han aconseguit durant aquest temps s'han invertit en serveis per a les persones amb disminució física de les comarques gironines.

L'Associació Mifas, que té en aquests moments 1.750 socis, ofereix i gestiona, entre altres, els següents serveis: centre de dia per a disminuïts físics a Riudellots de la Selva, amb capacitat per a 40 usuaris; servei de suport a la integració laboral de les persones amb disminució així com altres serveis com ara atenció individual, ajuda a domicili d'urgència, assessorament per a la supressió de barreres arquitectòniques, formació, activitats d'esplai i oci, club esports, etc. Mifas també gestiona cinc empreses que donen feina a 200 persones, de les quals el 90% tenen algun tipus de disminució.

Resto a la seva disposició per ensenyar-li el grup Mifas i desitjo

que el concurs el guanyi el que més beneficiï la ciutat de Girona. / PERE TUBERT I BASSAS. Girona (Gironès).

Persones grans

■ En una recent emissió de TV3 del programa *Domini públic*, apareixia un senyor d'edat aproximada a la jubilació que, amb gran convicció, total manca d'egoisme i de molt bona fe, aconsellava a les persones grans que intentessin per tots els mitjans no molestar la família, fins i tot anant a viure en una residència per a

la tercera edat si veien que «sobraven» a casa. Em va admirar la seva bona disposició i, a la vegada, em va fer llàstima la conclusió negativa a la qual arribava, així que voldria enviar a qui tingui idees semblants un missatge constructiu, d'alegria i optimisme. Com ha proclamat el 3r Congrés Nacional de la Gent Gran, celebrat a Barcelona el mes de maig, les persones grans, abans que grans som persones i per això formem part integrant de la família i de la societat. Amb les nostres característiques —ni millors ni pitjors, però sí diferents— de les

d'altres edats, que podem posar a disposició dels que ens envolten, especialment d'aquells amb els quals convivim. És cert que l'ambient d'avui, que només dona importància a allò material, es mostra poc inclinat a apreciar un bon consell, una moixaina amistosa, un consol, i tampoc no se'n ha de valorar pel sou d'un caçador. Però a la persona humana —cada cop més sola dins la turbamulta d'avui dia— li manca la companyia desinteressada d'un bon amic. I aquí és on, més que altres, podem acudir els grans, en una de les innumerables facetes en què pot

traduir-se l'important tresor amagat que guardem: Això sí: sempre que nosaltres comencem posant el nostre cabal desinteressadament a disposició dels altres, donant-nos a ells, sacrificant-nos per ells i no buscant a través d'ells la nostra pròpia satisfacció. Així ens enriqueixem nosaltres i els altres es beneficiaran d'un filó, encara, potser, fins i tot materialment rendible. / ALBERTO DE QUINTANA JUSTAFRÉ. Secretari de Vida Creixent. Girona (Gironès).

Dividits i acabats

■ Estic totalment d'acord amb l'anàlisi brillant i crítica que fa el Dr. Marquès en l'article publicat a El PUNT sobre la jornada diocesana de pastoral. L'Església de Girona ja fa una colla d'anys que malviu per aquests mons de Déu i no sap on té el nord ni el sud. Per començar, un bisbe malalt que hauria d'haver dimitit i fer foc nou (compte, no sóc dels que esperen un bisbe carca), els vicaris episcopals són uns capellans molt limitats en tots els camps, i, per acabar-ho d'adobar, es gasten milions pel seu Vaticà particular a Casa Carles. Quant als capellans de base, les darreres fornades són per arrencar a córrer. Han sortit uns xicotets encarcerats i amb el *clergyman* per assegurar la comunió amb el Papa. Els que estan en altres fronts fan la viu-viu i s'ho han muntat al seu aire. Amb aquest panorama, em pregunto quina Església hi ha per a la Girona del 2000. Una Església dividida i acabada. / JOAN PUIG I RIGAU. Girona (Gironès).

F E D E R R A D E S

■ Dolores Roca i Coll, vídua de Daniel Cañadó, va morir el dia 26 de juny a 88 anys, i no a 82 anys com es deia per error en l'esquela que va sortir publicada en la nostra edició de diumenge, a la secció de necrològiques.

